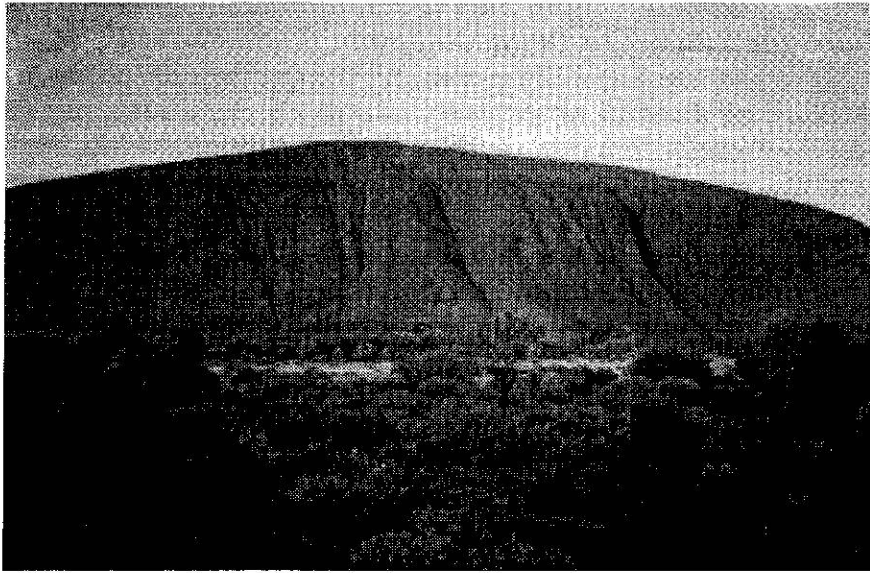

Ayers Rock

Ayers Rock, Núi Đá Đổi Màu

NGUYỄN THÀNH ĐỎM, SYDNEY

Tháng 9, đầu Xuân, theo hội Cao Niên du ngoạn trung tâm Úc Châu. Buổi sáng, nắng vàng, hoa nở bên vệ đường. Phấn hoa và gió lạnh làm con người cảm cúm, ắc xì nhiều hơn.

Rời Cabramatta, thủ đô của dân tị nạn Đông Dương, xe vượt qua khu ngoại ô Tây Nam Sydney rồi tiến vào một vùng đồng cỏ vàng cháy. Năm nay Tiểu Bang New South Wales hạn hán nặng, ảnh hưởng 90% diện tích canh tác và chăn nuôi. Xe chạy, nhiều giờ trôi qua, bên đường vẫn màu vàng úa. Thỉnh thoảng xuất hiện vài cánh rừng thưa, vài hàng rào đơn giản, năm bảy con cừu gặm cỏ. Không dấu vết canh tác, không làng mạc, không bóng người. Qua hơn 300 km, tới gần thủ đô Canberra mới có đồi thấp nhấp nhô, không gian như mở rộng, bầu trời

xanh ngắt, vài cụm mây trắng nhẹ nhàng lướt qua. Tôi liên tưởng đến một bức tranh tuyệt đẹp nào đó của họa sĩ Âu Châu. Tôi cũng ray rứt nhớ đến phong cảnh thân thương của quê hương miền Tây Nam Việt, chỗ nào cũng sông nước xanh mát, xóm làng san sát, cây trái xum xuê, ruộng lúa bạt ngàn.

Xe ngừng lại trong thị trấn Wagga-Waga nghỉ ngơi chốc lát rồi đi thêm 600km nữa mới đến thành phố trù phú Mildura. Vùng đất này nằm trên lưu vực phì nhiêu của sông Murray, thuộc Tiểu bang Nam Úc, sản xuất nhiều lúa mì, lúa gạo, cam ngọt, sữa, len, nho khô, và nhứt là nhiều loại rượu danh tiếng.

Thành phố cảng Port Augusta trên vịnh Spencer, cách Mildura 700km là cửa ngõ đi vào sa mạc. Về hướng Tây, xa lộ Eyre dẫn tới Perth, thủ phủ

Tiểu bang Tây Úc. Chúng tôi theo xa lộ Stuart đi về hướng Bắc để vào trung tâm lục địa. Càng đi, càng tiếng sâu vào vùng đất đỏ bao la, bằng phẳng, hoang vắng, mọc thưa thớt nhiều loài cây thấp.

Đi được 500km chúng tôi ghé lại Coober Pedy, thị trấn 3,000 dân, 45 sắc tộc, sản xuất 60% đá quý Opal cho thế giới. Dân ở đây phải xài nước tái chế (recycle) và 80% nhà ở cũng như cửa hàng, nhà thờ, công sở... phải xây dưới mặt đất để tránh nhiệt độ 50C vào mùa hè, và -4C vào mùa đông. Cober Pedy tiếng thổ dân có nghĩa là "Tụi da trắng ở trong hang"!

Dùng bữa xong tại Nhà hàng Trung Hoa lúc 6 giờ chiều, chúng tôi phải đi suốt đêm, vượt 750km, để kịp đến địa điểm ngắm núi vào lúc bình minh.

Có lẽ các bạn đều biết, người da trắng định cư ở lục địa Úc Châu mới được 200 năm, còn người Thổ dân Aborigine đã có mặt tại đây trên 20,000 năm. Núi Ayers Rock là biểu tượng linh thiêng của họ cũng là một thắng cảnh đơn độc hiếm hoi trên thế giới thu hút được nhiều du khách. Một địa điểm cách núi khoảng 5km về hướng Đông được chọn làm chỗ ngắm núi vào buổi sáng. Khi chúng tôi đến, tại đây đã có sẵn vài trăm du khách.

Mặt trời lú khỏi rừng cây, không gian sáng dần, núi từ màu vàng có trộn chút đen đổi sang vàng lợt, ửng hồng rồi đỏ lợt. Buổi trưa chụp hình lúc leo núi thấy màu nâu sậm, xế chiều chụp cách núi 19km thấy màu mấm rúc, lúc mặt trời lặn màu đỏ rồi nâu xám. Các post cards cho thấy nhiều màu độc đáo hơn.

Chúng tôi lại đi đến địa điểm quy định sẵn để leo núi. Trước cảnh lạ, trên xe có nhiều lời bàn. Người cho rằng núi là một thiên thạch từ không gian rơi xuống cách nay hàng triệu năm. Kể bảo núi từ lòng đất trời lên sau một cơn địa chấn. Nhà địa chất

núi là phần còn lại của một dãy núi có hình dạng như vậy từ khi khai thiên lập địa.

Hình dạng của núi khá đặc biệt. Nhìn ngang thấy tựa tựa như lưng con heo. Không có ngọn hình nón, không có những dãy đồi thấp rồi cao dần lên đỉnh, cũng không có những lớp đất giữ nước giữa những tảng đá lớn nhỏ để loài thực vật phát triển. Nó là một hòn đá trơ trọi nguyên tảng lớn nhất thế giới. Cao 348m trên mặt đất (875m trên mặt nước biển), đáy hình oval dài 3.6km, ngang 2.9km, chiếm diện tích 468 ha.

Đứng trước núi, người Việt Nam thường nghĩ đến chuyện linh thiêng nên có người kể chuyện truyền kỳ tân thời. Một du khách Nhật Bản leo được tận đỉnh núi, thích quá, lượm một hòn đá nhỏ bỏ túi đem về. Sau đó không bao lâu, nhà ông bị cháy, vợ ông ly dị. Ông hoảng sợ gởi trả hòn đá về núi thiêng. Cũng có tin thời sự cho biết có 6 người bị ngã chết khi leo núi.

Bước vào địa điểm leo núi nhiều người tỏ ra xúc động. Trước mắt là một thử thách hứng thú và nguy hiểm. Núi dốc cao, mặt trơn không có cây cối hay điểm tựa để bám vịn. Từ chân tới đỉnh dài 1.6km, lên xuống trung bình mất 2 giờ. Ai có bệnh đau tim, áp huyết cao, tiểu đường... không nên leo núi. Trẻ em phải có người dẫn dắt. Nên leo núi vào buổi sáng, quần áo, giày vớ thuận tiện và đem theo nước.

Trước hết chúng tôi lần theo các tảng đá nhỏ leo lên một nơi cao khoảng 30m, có chỗ ngồi an toàn. Trong chúng chỉ leo núi (tự mình mua ở shop) chỗ này được ghi là Chicken Rock, dường như có nghĩa là "chết nhất"! Tôi có bệnh... sợ leo cao nên ngồi lại đây cùng với quý bà yếu tim để nhìn trời mây và chụp hình... thiên hạ. Hai phần ba đoàn du lịch của Hội Cao Niên tiếp tục leo. Họ vui vẻ bước trên mặt đá dốc độ cao, chỉ nhắm đủ

để các đế giày thể thao bám vào. Mặt người nào cũng hớn hở mặc dầu có người đứng thẳng, người bước lom khom, người bò bằng cả chân tay. Có người phải lết lết xuống núi.

Bạn tôi kể lại, đoạn này chỉ đi độ mười thước thì đến một khoảng đường rất dài có tay vịn bằng dây xích. Có 138 cọc sắt đóng vào núi để treo dây xích. Kế tiếp là một đoạn núi khá dài nữa không có tay vịn mới tới đỉnh. Có lẽ đây là đoạn gay go nhất vì không chỗ bám vịn, độ dốc thay đổi, gió lộng, nắng cháy, v.v...

Có một chi tiết rất thú vị liên quan đến AHCC. Cụ Trần Học Hên, 80 tuổi, năm 1993 thắng huy chương Đồng trong cuộc thi đi bộ hai ngày do chánh phủ Úc Châu tổ chức tại thủ đô Canberra, nay lại cùng người con gái hiệu thảo là AHCC T.T.D. leo được tới đỉnh cùng với toán đầu tiên của đoàn. Thành tích của cụ đã kích thích được nhiều anh em, khiến họ hăng hái lên mà leo được tới đỉnh.

Nếu không muốn lên cao, người ta có thể đi bộ chung quanh núi. Đường dài 9km ngang qua nhiều hang động đi trung bình mất 4 giờ. Có vài ba nơi hiện còn là thánh địa của Thổ dân, cấm du khách vào. Một vài hang còn các bức vẽ trên đá. một kiểu hội họa độc đáo của người Aborigine mà người da trắng dựa theo để làm nên các tác phẩm tuyệt đẹp.

Cách Ayers Rock 42km về hướng Tây có cụm núi Olga gồm 36 hòn núi lớn nhỏ, ngọn cao nhất 546m dường như đồng chất với Ayers Rock nhưng không đổi màu.

Khu vực này thuộc Công Viên Quốc Gia Uluru-Kata Tjuta, người Thổ dân làm chủ và cho Chánh phủ Liên bang Úc mượn lại. Người ta gọi đây là sa mạc nhưng thật sự chỉ hoang vắng, rộng mênh mông, thật bằng phẳng có nhiều loài cây thấp mọc thưa. Cách 18km có Ayers Rock Resort gồm nhiều khách sạn, quán ăn

cửa hàng, văn phòng du lịch, phòng Thông tin triển lãm, v.v... có mục đích duy nhất là phục vụ du khách.

Ngày cuối cùng của chuyến đi chúng tôi viếng Alice Spring, cách núi 440km về hướng Bắc, được gọi là "Trái Tim nước Úc". Đây là thành phố tân thời giữa vùng hoang dã, dân số 27,000 người gồm luôn 3,000 thổ dân. Thành phố này có nhiều núi thấp bao bọc chung quanh, có phi trường, trạm xe lửa, sông bạc Casino, khách sạn, quán ăn, v.v... Chúng tôi dạo phố, cỡi lạc đà và thăm nhiều thắng cảnh khác...

Đoàn người lớn tuổi tham gia chuyến du ngoạn 7 ngày đi về hơn 7,000 km, kể cũng vất vả. Nhưng mọi người cảm thấy vui vì chính mắt thấy được nhiều miền của đất nước thân yêu, quê hương thứ hai của mình. Cầu cho mưa thuận gió hòa để lục địa đất rộng người thưa này luôn xứng danh là "Xứ Sở May Mắn" (Lucky Country). □

25-10-94

